

Izhaja enkrat na mesec.
Cena pos. številke 2 Din.

Uredništvo: Fran Logar,
Celje, Vrvarška ul. 1/II.

Rokopisi le na urednika;
isti se ne vračajo. - Dopise
podpisati in frankirati.

DRŽAVNI UPOKOJENEC

Upravništvo: Celje,
Cankarjeva ulica št. 11/II.

Oglaš po tarifu.

Poštni čekovni račun
št. 12.450.

Glasilo državnih upokojencev in upokojenk v Sloveniji.

Vsa pisma in vloge za naše društvo je nasloviti v Maribor in ne več v Celje. Uredništvo.

Spomin ujedinjenja.

1. december, naš narodni praznik.

Vsi se spominjamo, s kakšnim entuziazmom smo praznovali dan 1. decembra 1918 kot dan dolgoletnih sanj, dan ujedinjenja Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Navdušenje je bilo nepopisljivo; spominjam se, da so imeli ljudje radosti solze v očeh.

Naše nade so se pa le deloma uresničile. Le deloma rečem, ker vajeni vsakovrstnih intrig in šikan od nekdanjih avstrijskih mogotcev, se prosto gibamo in slobodni smo v naši mili domovini ter nas nihče več ne tlači radi naše narodne zavesti in čustva.

Če si pa ogleđamo napredek in blagostanje v vseh panogah po pretečenih osmih letih, tedaj moramo priti do prepričanja, da se je, milo rečeno, premalo naredilo.

Ako vpoštevamo, da imamo vse glavne potrebščine, kot les, žito, premog, razne rude itd. v izobilju v lastni domovini — človek kar pojmiti ne more, zakaj ni vzrastla naša država v tej dobi osmih let do vrhunca, ali vsaj mnogo boljšega blagostanja, tako, da bi se vsepovsod naletelo na vesele in zadovoljne obraze, ne pa nasprotno, kar se lahko v vseh vrstah stanov opaza.

In kje tiči temu vzrok? Odgovor je tudi lajku lahek. Nesrečno strankarstvo; boj za politično nadvlado različnih strank ne pusti priti do smotrenega dela.

Mi, ki z žalostjo ali trezno zasledujemo to za državo usodonosno gonjo, še nismo opazili moža, ki bi se domovini na ljubo odstranil iz politične borbe, akoravno sam dobro ve, da je za napredek v državi le v kvar.

Ne, nasprotno, hujska in agitira se na vse strani, le da nastane čim večji kaos in razdor, in da ne moremo priti do krvavo potrebnega miru in dela.

Roko na srce, gospodje razni strankarji, pa vprašajte se, ali se ne skruni s takim ponašanjem spomin na heroje, ki so žrtvovali življenje za to lepo našo domovino?

Človeku, ki ljubi ta naš mili dom, se kar srce krči, ko čita razne časopise, iz kojih se žali Bože vidi, da ni lahek izhod iz te nesrečne malarije, ki nas tlači.

V ljubezni do domovine pa nas prevladuje up in nada, da se prej ali slej pojavi mož, ki bode naredil konec tem bojem brata z bratom, ter zasijala nam bode svitla zarja v boljšo bodočnost.

Brezdvomno nastanejo v tej zaželeni dobi tudi za nas staroupokojence boljši časi.

Našel se bode mož, ki ne bode nikakor dopustil, da ljudje, ki so celo življenje državi pridno in pošteno služili, na stare dni stradajo.

Cilj upokojencev pa mora biti, da se strnemo vsi v eno društvo, in da, ko pride čas volitev, oddamo naš glas onim možem, ki se bodo zavedali dolžnosti in obveznosti, ki jih imajo napram domovini, a tudi napram nam upokojencem, ki smo delali ves čas življenja v prid naroda in domovine.

S to nado bodemo tudi mi stari praznovali osmi narodni praznik, s svetim prepričanjem, da morajo nastopiti boljši časi v tej lepi in bogati naši domovini.

Zapisnik

II. izrednega občnega zbora Društva državnih upokojencev in upokojenk za Slovenijo, do sedaj v Celju, ki se je vršil šil v nedeljo 14. novembra 1926 ob 10. uri dopoldne v hotelu »Kosovo« v Mariboru, Grajski trg.

DNEVNI RED:

1. Poročanje o sedanjem stanju društva.
2. Sklepanje glede prenosa društvenega načelstva iz Celja v Maribor.
3. Slučajnosti.

Zboru predseduje g. Kopič. Iskreno pozdravlja društvenega predsednika celjskega glavnega odbora g. Logarji in blagajnika g. Kosija kakor tudi vse navzoče ter izraža veselje, da je udeležba tako mnogobrojna. Dalje pravi, da gledamo v jako obupno bodočnost ter nas vzpodbuja k čim tesnejši združitvi. Na podrobno delo! Vsak kraj imej svojo krajevno organizacijo. Aktivni in upokojeni naj bo eno. Neorganiziranci so naši grobokopi. Mnogo je takih, ki ne čutijo potrebe, bede, so zelo malomarni in nimajo srca za svojega lačnega tovariša v oguljeni obleki, ki bi pa rad v organizacijo, pa nima pare in je vsaj v duhu naš. Mnogo od teh gre raje mimo gostilne, skrči svoj dnevni četrt na samo nedeljski četrt itd., samo da prihrani za organizacijo. In vendar ne obupajmo, že se svita! Vsi na krov, ko nas bo klicala močna centralna organizacija! Nobeden ne bo izostal, ako ga je srečala pamet, ako je sit farbarij in hoče sebi in svojim dobro. Ako si vsi podamo roke s kraja v kraj, je zmaga sigurna in prišel je obračun z našimi grobokopi. Nato da besedo predsedniku g. Logarju.

Predsednik g. Logar se zahvaljuje za prijazen sprejem ter preide takoj na društvene razmere v Celju. Celjski odbor je bil sprejel od ljubljanskega društva brez dolga in brez imetja (0 von 0 hebt sich). Bilo je okoli 200 članov, a sedaj šteje društvo 450 članov ter ima premoženja okoli 8000 Din.

Odbor je delal, se je trudil, vlagal prošnje, a ni dobil iz Beograda ne enega odgovora, koč da bi prošnje metal v Savo, pa bi pričakovali, da bi Črno morje odgovarjalo nanje. Govori o odnosajih med upokojenci in aktivnimi, ki se niso dosti ali prav nič brigali za nas, kar je sicer naravno, saj se i mi svojčas nismo brigali za upokojence. Je pa za to, da se družimo z aktivnimi, toda le proti pripoznanju paritete. Mala rešilna zvezdica se nam kaže v obliki volilne kroglice. Izkušnja nas uči, da so se nam pred volitvami vse stranke prijazno nasmihale, vabile nas v svojo sredo; toda 14 dni po volitvah nas ni hotel več poznati noben hudič. Iščimo konkurence!

Društvene razmere v Celju so ta-

ke, da je odbor v svoji seji dne 12. novembra 1926 prišel do sklepa, da je odboru nemogoče nadaljno delovanje in da je najbolje, ako se delovanje preloži s celjskih ram na mariborske. V to svrhu se je sklicalo današnje zborovanje. Mi zaupamo mariborskim članom in jih prosimo, da prevzamejo nase nadaljno društveno delovanje. Pozdravlja tudi v svojem imenu vse navzoče.

Predsedujoči g. Kopic se zahvaljuje predgovorniku za njegovo odkrito izvajanje ter poda besedo društvenemu blagajniku. Blagajnik g. Kosi poroča o društvenem napredovanju in o njegovi gmotnem stanju.

Dohodki znašajo	13.234.53	Din
izdatki pa	6.871.21	»

ostanek	6.363.32	Din
naprej plačani oglasi	333.—	»

preostanka je skupaj 6.696.32 Din.

Celjska krajevna skupina si pridržuje za svoje potrebe 2000 Din. Vsoto 6696 Din 32 par odstopi. Do izvolitve novega načelstva prevzame agende in denar Mariborska krajevna skupina. Predsednik Kopic otvori debato.

G. dr. Kronvogel je za to, da stopimo z aktivnimi v ožjo zvezo, da tako kaj dosežemo. Združimo in zedinimo se z društvom v Ljubljani, tam imejmo svoj odbor, tam bodi naš predsednik, ki bodi obenem član v Pokrajinski zvezi. Le tako nam bo mogoče uspešno delovati. Glede »Upokojenca« meni, da ga nihče razen nas ne čita. Ne gre za to, da mi čitamo, kar nas boli, marveč, da to drugi čitajo. Zato se pridružimo »Drž. upokojenec« »Našemu Glasu«, kjer dobi v vsaki številki po eno stran. Vlada sama je oddelila aktivne od nas s tem, da je nas upokojila po starem, dočim imajo oni zasigurno pokojnino po novem. In tako je vlada desinterezirala aktivne za nas — in od nas. — Mi smo torej za to, da smo zastopani v centrali, ki naj naše težnje podpira, sprejema, podpisuje. Maribor ne sprejmi, marveč dajmo vse v Ljubljano.

G. Logar pripozna blage misli in veliko dušo dr. Kronvogla. Toda pravi: nas je Celje semkaj poslalo, da oddamo posle Mariboru. To stoji tudi na današnjem dnevnem redu. Sprejmite. In če boste uvideli, lahko boste oddali pozneje v Ljubljano, če se zboljšajo razmere in boste imeli v njo zaupanje.

Karis je tudi proti Ljubljani, Ugovarja, da bi se ne bili brigali aktivni za upokojence. On se je v Trstu za to brigal, kjer so tudi imeli tozadevno društvo. V Mariboru se dobro razume mo z aktivnimi. Razlaga dalje tukajšnje društvene razmere.

Ker se nihče več ne oglasi k besedi, stavi g. Kopic oba predloga na glasovanje.

Predlog g. dr. Kronvogla je padel. Zato proglašajo g. Kopic, da obvelja odborov predlog, po kojem sprejme tuk. Krajevna skupina posle do prihodnjega občnega zbora, t. j. do volitev novega načelstva.

Predsednik sprejme uradne spise in denar (knjižice in gotovino) v skupnem znesku po 6696 Din 32 par.

Sklene se dalje, da se združi »Upokojenec« z »Našim Glasom«.

III. Slučajnosti.

Tajnik prečita projektirano prošnjo na razne vplivne može. Sprejme se z odobravanjem.

Predsednik se končno zopet zahvaljuje za udeležbo in zaključi zborovanje.

Revizija uradniškega zakona.

Povodom revizije uradniškega zakona je odposlalo naše društvo vsem gospodom, ki pri tem sodelujejo v Beogradu, sledeče pismo, kakor tudi vsem šefom klubov v Narodni skupščini.

Velemenjeni gospod!

Društvo državnih upokojencev in upokojenk za Slovenijo v Mariboru prosi, da se blagovolite pri reviziji uradniškega zakona ozirati na želje in predloge nas bednih staroupokojencev ter jih skušate uveljaviti na merodajnih mestih.

Mi prosimo:

I. Da se staroupokojencem plačujejo pokojnine v *predvojnih zlatih kronah* oziroma v *dinarjih zlato-srpskih* — po zakonih Avstro-Ogrske iz leta 1875—1914.

Mi torej prosimo, da se nam plačujejo za naše izhajanje pokojnine v valutnih zneskih, odgovarjajočih *kupni moči* določenim vsotam, potrebnim za naš znosni obstanek.

Mi to prosimo, zahtevamo, oprti na sledeče razloge:

a) Mi smo — po avstro-ogrskih zakonih plačevali v *pokojninske fondе* pokojninske doneske v *zlatih kronah*. To je naša lastnina, ki se nam ne sme vzeti. Te fondе je sprejela kraljevina SHS. Z *juridicnega stališča* so naše penzije pridobljeno pravo (*jura quesita*), ki se nam jih ne more vzeti kar enostavno s tem, da se nam plačujejo naše penzije v valutno zmanjšanem denarju in se nam kot ekvivalent penzije plačujejo surogatne draginjske doklade po zakonu od 28. febr. 1922 in po odločbi ministrskega sveta od 8. okt. 1924 D B. št. 107.201, ki jih more mini-

strski svet po čl. 51. cit. zakona od 28. febr. 1922 svojevoljno izpreminjati in omejevati ali jih ministrske naredbe celo popolnoma vzkrajajo, tako da mora upokojenec z družino siromašno životariiti med življenjem in smrtjo. Tako omejuje država (t. j. vlada) dohodke državljanov, ki so se po trudapolnem delu umaknili v pokoj.

In vendar imajo naše penzije z *juridicnega stališča značaj in naravo življenjske rente kot pravo na oskrbljenost* in zato se naše penzije — na ozemlju bivše avstro-ogrskе monarhije — morajo smatrati po »Code civil general« še v *polnomočju*. — Faktično pa: najvišje, kar nam je prejšnja država *garantirala in za kar smo mi plačevali na odtegljajih v zlatih kronah v pokojninske blagajne* in v *druge fondе* ne more zadostovati našemu izhajanju vsled male valutne vrednosti (4 papirnate povojne krone za 1 papirnatu povojni dinar).

b) Da imamo pravo na penzijo po *zlati kroni*, dokazujejo tudi nekatere določbe naših oblasti: Tako določa ministristvo trgovine in industrije z dne 21. julija 1924, št. 8375/III *zlato paritetu* bivše monarhije av.-ogr. na 30 papirnatih dinarjev za 1 goldinar in 15 papirnatih dinarjev za 1 krono. Še več, to je sankcionirano z zakonom po čl. 87. dvanajstinskega proračuna za april-maj-junij-julij 1925, ki določa, da bodo po tem razmerju plačane takse, globe in vse druge denarne vsote potrjene z zakonom pod naslovom »dela« za nekdanjo kraljevino Srbijo, po nalogu za izvrševanje obrti za Bosno in Hercegovino, Medmurje in Banat, Bačko in Baranjo in za obrtne statute za Slovenijo in Dalmacijo. Isto dokazujejo spisi Beogradskog gradjanjskog suda«, glasom kojih je škoda, učinjena v vojni na kraljevskih zgradah in na imetku ministrskega predsednika g. Pašića, zahtevana v odškodnini v *zlatih predvojnih dinarjih* od vplačane vojne odškodnine od premaganih držav.

Če ta — državna uprava — dela na ta način po svojih nalogih, imamo vendar pravico zahtevati, da naj dela enako tudi v svojih obveznostih do nas.

c) Te obveznosti pa vežejo našo kraljevino SHS čl. 52., 203. in 265. mirovne pogodbe St. Germain en Layeske in alinea 2. in 3. člena 44., 186. in 248. mirovne pogodbe Trianonske podpisanimi l. 1918., v katerih so zmogovalne velesile prevzele tudi obveznosti v pogledu naših pokojnin. — Vse te pogodbe so bile po ministrih vlade Kraljevine SHS in Njegovega Veličanstva kralja Petra I. mnogo pozneje (1919-20) podpisane kot obveznosti in kot zakon proglašene.

V smislu teh pogodb so urejene pokonine bivših upokojencev avstr.-ogr. monarhije ugodno, a sedaj v Avstriji po zakonu 1924 (sedaj jim je zboljšano — vide časopisni izrezek), na Ogrskem po zakonu 1924 i. dr.

č) Mi smo sicer pod prisego služili večinoma pod tujim jarmom, toda služili smo našemu narodu. Z našim delom smo prispevali k blagostanju, civilizaciji, k bogastvu teh ozemelj, ki jih je naša kraljevina podedovala izmed ozemelj bivše avstro-ogrške monarhije. A mnogi izmed nas smo služili še po prevratu v sami kraljevini SHS. Prebivalstvo našega ozemlja ne odobruje naše nesreče, ker mi smo iste krvi kot oni, oni sočustvujejo z nami in nas od srca podpirajo v naših zahtevah, ko prosimo, da se nam nakloni zanosno izhajanje.

Mi torej prosimo po načelih od drugih nasledstvenih držav sprejetih členov 2. rimske konvencije z dne 6. aprila 1922 namreč: »Mera pokojnin, denarnih priznanj in doklad, ki se morajo plačevati vsakemu upokojencu, ne sme biti manjša od one, ki je bila določena od prejšnje uprave, ki se tičejo upokojencev avstrijskih, ogrskih ali avstro-ogrskih.

Mi prosimo, da se nam plačujejo za naše zanosno izhajanje pokojnine v zneskih po kupni moči določenih vsotah za naš obstanek po zakonih upokojenja l. 1875—1914.

Dokler se to ne izvrši po zakoniti poti glede na zakone 1875—1914, z ozirom na naše odtegljaje v zlatih kronah, za pokojninski fond na podlagi mednarodnih konvencij in po klavzulah finančnih pogodb St. Germain - en Lay in Trianona, prosimo tudi na podlagi čl. 4. o enakosti vseh državljanov pred zakonom, garantirano po ustavi kraljevine SHS, da se nam plačujejo pokojnine v zneskih enakih onim, ki jih dobivajo uradniki, častniki in drugi državni uslužbenci iste kategorije, iste skupine, iste stopnje, upokojenih po zakonu civilnih državnih uradnikov in uslužbencev z 31. jul. 1923, po zakonu za vojsko in mornarico z 9. avg. 1923, št. 33.156 in zakona državnih železničarjev z 28. okt. 1923. S tem pridobimo nazaj tudi stanarino, ki nam je dne 1. septembra 1924 bila odvzeta — krivično odvzeta — in pravico do polovične vozne karte.

S tem se nam popravi obenem krivica, da nas je bilo mnogo upokojenih baš pred nastopom polnomočja zakona drž. uradnikov z dne 31. jul. 1923 (9. avg. 1923 za armado in 28. oktobra za železničarje).

Če že morajo trpeti pomanjkanje aktivni državni uradniki, mi staro-

upokojenci naravnost jaderno stradamo, hodimo v oguljenih, razcapanih oblekah, nedostaja nam in našim družinam perila ter dobesedno gladujemo; mi smo primorani beračiti pri trgovcih in povsod, mi skratka vegetiramo v najhujši bedi. A to nikakor ne more služiti v čast in ponos naši ljubljeni domovini, bogati kraljevini SHS.

Odklanjamo pa enostavno prevedenje kronskih upokojencev v dinarske, ker bi s tem nič ne pridobili (nekateri razredi bi celo izgubili, nekateri bi pridobili le 20 Din, kvečjemu do 60 Din, komaj zadostno za vrv okoli vratu) in to zato, ker izgubimo aktivitetne doklade in se znižajo draginjske doklade, a zapademo še v plačevanje davka. Mnogi bi bili zdatno oškodovani. In tako bi ne bilo na boljšem.

Prosimo Vas, gospod! Zavzemite se za nas pri svojem delovanju v navedenem odseku, uvažujte naše prošnje, ukrenite, da pridejo naše želje, težnje in zahteve v poštev, za kar Vam bodo vedele do groba hvalo in zahvalo naša srca, srca naših bednih vdov in sirot.

Maribor, dne 8. novembra 1926.

Politična osamosvojitve drž. nameščencev.

Sproženi pokret o osamosvojitvi je našel v »Poštnem Glasniku« št. 20 od 15. oktobra 1926 krepkega zagovornika. Poslušajmo, kaj in kako piše v

tem listu »Joja« o tej zamisli po uvodnih besedah:

»... Parola pa je danes samo ena: proč z javkanjem, stran tabele in statistike, v koš s spomenicami in resolucijami, na kol jerobe vseh vrst! Postavimo se na lastne noge, osamosvojimo se stanovsko, strokovno in politično! Državni uslužbenec je preizkusil teh osem let po prevratu že vse vlade in vse politične stranke. Bridko preizkusil. Osel gre dvakrat na led, pravijo. Dobro, državni uslužbenec je šel dvajstokrat in mislimo, da je to dovolj tudi za jugoslovenskega državnega uslužbenca, ki je model kulturnosti in patriotizma. Vsak od nas — razen političnih koritarjev — je moral v teh osmih letih do dna spoznati ogabno igro vseh političnih strank brez izjeme z državnimi uslužbenci. Ostudno tako, da je moral vsak uvideven človek spoznati, da je politika res vlačuga in da se državni uslužbenec, ki se s to vlačug opeča, umaže in onesaži. Poudarjam: vse politične stranke brez izjeme. Zato se še najbolj pazi pred onimi preganjači iz lastnih vrst, ki ti rišejo kako stranko, da je tista zaščinica uradniških interesov in da je nekak ovezla patent na uradniške glasove. Pazi se, tam nemara najbolj smrdi.

V teh obupnih časih, ko stoji državno uslužbenstvo tik pred bankro-

Zdravilišče Rogaška Slatina

Najlepše in najbolj moderno urejeno zdravilišče kraljevine SHS. — Svetovni zdravilni vreli: **Tempel, Styria, Donat.** — Zdravljenje vseh želodčnih in črevesnih bolezni, bolezni srca, ledvic in jeter.

Sezona: maj — september.

Cene zmerne, V pred- in posezoni znaten popust. Koncertira vojaška godba. Največja udobnost. Radio. Prometne zveze ugodne. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča Rogaška Slatina.

Nabavljalna zadruga drž. uslužbencev

Prešernova ul. 10

v Celju

Prešernova ul. 10

v poslopiju starega okrožnega sodišča

vabi vse državne uslužbence in upokojence, da pristopijo k Svoji k svojim! zadrugi kot člani. Svoji k svojim!

Cene konkurenčne.

tom, je odjeknil iz vrst državnih uslužbencev klic: vrzimo stran gada, ki ga redimo na lastnih prsih, otresimo se političnih strank in si ustanovimo lastno parlamentarno zastopstvo! Hvala Bogu, zadnji čas je bil. Še so med nami ljudje, ki imajo zdrave, nezastrupljene nazore. Vprašanje je sedaj le, koliko je med nami že tako zastrupljenih in s političnim blatom že tako obkidanih, da ta klic ne bo prodril do njih. V pravcu osamosvojitve državnih uslužbencev je storil prvi korak stan, katerega so njegovi od politike zaslepljeni voditelji najbolj globoko pogreznil v politično blato. To so jugoslovenski učitelji. Kakor ni noben greh tako velik, da bi ne bila milost božja še večja, tako se je ta stan, ki je bil od vseh stanov državnih uslužbencev najgloblje v gnojnici, najprej in najvišje dvignil. Seveda ne vsi in vseh pri nobenem pokretu treba ni. Drugi klic pa je izšel v člankih glasila O. Z. »Naš Glas«, ki jih je spisal znani »a—«. Njegovi članki »Kakšen boji naš protest« (»Naš Glas« št. 21 od 31. julija 1926), »Lasten dnevnik« (l. c. št. 22. od 10. avgusta 1926) in »Samo korak naprej« (l. c. št. 26 od 20. septembra 1926) ne smejo ostati glas vprijočega v puščavi. Za organizacijo poštarjev lahko izjavim, da je ta parola njeno geslo in njen cilj.

Da ne ostane samo pri besedah, je storila Zveza poštne organizacij za Slovenijo prvi korak. Povabila je moralno in številčno najmočnejši slovenski organizaciji državnih nameščencev, to je Udruženje jugoslovenskih narodnih železničarjev in Udruženje jugoslovenskih učiteljev na skupni sestanek, da dajo voditelji imenovanih treh udruženj, ki zastopajo dve tretjini drž. nameščencev v Sloveniji, pravec bodočemu udejstvovanju drž. uslužbencev in njihovih organizacij. Ker tako ne more in ne sme dalje iti, naj se vse staro in življenje nezmožno likvidira, pa ustvari nova fronta. Ali in kakšne sadove prinese ta akcija, pokaže najbližja bodočnost.

Pripis uredništva: Mi upokojenci bomo zasledovali ta novi pokret z največjo pažnjo.

Razširjajte naš tisk!

Telefon števil. 16.

Ustanovljena l. 1889.

Poštni ček 10.533.

Mestna hranilnica ljubljanska

Stanje
vloženega denarja nad
185 milijonov dinarjev

(Gradska štedionica)

Ljubljana
Prešernova ulica

Stanje
vloženega denarja nad
740 milijonov kron

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Posojilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice

KAMNOSEŠKA IN INDUSTRIJSKA DRUŽBA

CELJE, Razlagova ulica 7.

Telefon 67.

Ustanovljena 1906.
Lastni kamnolomi.

Podružnica
v Trbovljah.

Telefon 67.

Izdeluje vsakovrstne nagrobne spomenike iz marmorja, granita, sijenita itd., nagrobne plošče in okvirje, garniture za spalne in jedilne sobe, obzidne plošče, mozaik in vsa v kamnoseško

Konkurenčne cene!

stroko spadajoča dela. Prodaja tudi na mesečne obroke. Stalno velika zaloga spomenikov od najpreprostejših do najmodernejših oblike. Zahtevajte načrte in proračune.

Ugodni plačilni pogoji!

Veletrgovina z železnino

D. Rakusch, Celje

Ustanovljeno leta 1810.

Priporoča svojo bogato zalogo hišnih in gospodarskih predmetov, posode in vsakovrstnega orodja.

Poseben oddelek za stekleno blago in porcelan.